UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Index De Beatudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

INDEX
DE
BEATITUDINE.

A.

Agentia irrationalia tantùm materialiter agunt propter finem. q.1.a.2.f.8.

Actiones hominis indeliberatæ an, & quomodo propter finem. q.1.a.2.f.9.

Actionum Divinarum finis est bonitas Divina. q.1.a.3.f.10.11.

Actiones Divinæ quo modo propter finem. q.1.a.3.f.12.13.14.

Actiones humanæ etiam jocosæ propter finem aliquem ultimum. q.3.a.3.f.40.

Actiones etiam peccaminosæ propter finem ultimum seu beatitudinē. q.3.a.3. f.40.44.

Appetitus humanus beatitudinis. q.4.a.2. f.51.52.

Appetitus hic datur in intellectu & voluntate. q.4.a.2.f.52.

Amor fruitionis DEI etiam est beatitudo formalis essentialis. q.6.a.4.f.91.92.

Amor amicitiæ fundatus in visione constitutivus beatitudinis formalis. q.6.a.4. f.96.

Angeli mali non vident DEUM. q.7.a.1. f.104.

Amor beatificus ex natura rei necessarius quoad speciem. q.8.a.1.f.140.

Ac etiam quoad exercitium. q.8.a.1.f.141.

B.

Bonitas creata quomodo sit finis actionum Divinarum. q.1.a.4.f.15.

Bonitas creata qua ratione possit movere voluntatem Divinam. q.1.a.4.f.17.

Bonitas cognita est ratio causativa causæ finalis. q.2.a.3.f.24.

Non ipsa cognitio bonitatis. q.2.a.3.f.25.

Bonitas objecti non causat sui amorem per cognitionem, tanquam per causam instrumentalem. q.2.a.3,f.28.

Bonum non semper actu causat aliud bonum. q.3,a.2.f.35.

Beatitudinis definitio, divisio. q.4.a.1.f.49, 50.

Beatitudo naturaliter appetitur ab homine. q.4.a.2.f.51.52.

Beatitudo supernaturalis non potest appeti ab homine appetitu innato, sed tantùm elicito. q.4.a.2.f.52.55.

Beatitudo hominis essentialis objectiva non consistit in bono creato, nec in tota collectione bonorum creatorum. q. 5. a.1.f.55.56.57.58.59.

Bonum creatum non satiat. q.5.a.1.f.59, 60.61.62.63.64.65.

Beatitudinis objectum adæquatum est DEUS. q.5.a.2.f.66.

Bonum infinitum, licèt finitè possessum, satiat voluntatem finitam & creatam. q.5.a.2.f.68.69.

Bona alia, præter DEUM, non requiruntur ad beatitudinis essentiam. q.5.a.2.f.70.

Ad beatitudinis humanæ objectum pertinent omnia prædicata DEI, non tamen eodem modo. q.5.a.3.f.71.

Bonitas DEI non est speciale attributum, sed collectio omnium perfectionum. q.5.a.3.f.72.

Beatitudo formalis essentialis consistit in bono creato. q.6.a.1.f.76.

Est aliquid homini physicè inhærens. q.6. a.1.f.77.

Accidentale homini. q.6.a.1.f.78.

Est aliqua hominis operatio. q.6.a.1.f.78.

Eáque intellectualis. q.6.a.1.f.78.

Non consistit in visione increata, q.6.a.1. f.79.

Beatitudo *quod* tantùm, est omnis sufficientia, non verò beatitudo *quo*. q.6.a.1. f.80.

Beatitudinis suæ causa in aliquo sensu etiam homo. q.6.a.1.f.81.

Beatitudo formalis essentialis non consistit in cognitione per demonstrationem DEI. q.6.a.2.f.82. Neque

Finis ultimus debet explere. q.3. a.4. f.48.
Neque in cognitione per fidē. q.6. a.2. f.83.
Beatitudo filij essentialis consistit in visione DEI creata. q.6. a.3. f.86.
Non consistit ex sola parte voluntatis. q.6. a.3. f.89.90.91.
Beatitudinē formalē constituit amor amicitiæ fundatus in visione DEI. q 6. a.4. f.96
Beatitudo non potest habere finem. q.6. a.5. f.98.99.100.
Beatus non potest simul DEUM, & eadem visione simul perpetuitatem suæ visionis videre. q.7. a.7. f.135.

C.

Causa simul est, quod est finis. q.2. a.1. f.19
Causa finalis est, cujus gratiâ fiunt cætera. q.2. a.1. f.21.
Causalitas causæ finalis. q.2. a.2. f.21.
Causæ finalis ratio causativa. q.2. a.3. f.24.
Cognitio bonitatis est pura conditio rationis causativæ. q.2. a.3. f.25.
Potest tamē aliquando causare q.2. a.3. f.27.
Causæ finalis effectus. q.2. a.4. f.29.
Causa finalis datur respectu operationum Divinarum ad extra. q.2. a.5. f.30.
Respectu illarum ad intra tantùm datur ratione nostrâ. q.2. a.5. f.31.
Quænā sit hæc causa finalis. q.3. a.5. f.31.32.
Causa finalis respectu hominis. q.2. a.6. f.32.
Cognitio DEI per demonstrationem, aut per fidem, non est beatitudo formalis essentialis. q.6. a.2. f.82.83.
Neque cognitio Practica Dei. q.6. a.2. f.82.84
Cognitio perpetuitatis non est de essentia Beatitudinis. q.6. a.5. f.97.100.101.
Sed est conditio, sine qua non. q.6. a.5. f.98.
Creatura incapax naturaliter videre Deū. q.7. a.1. f.105.
Creatura essentialiter indefectibilis. q.7. a.7 f.136.

D.

Divinarum operationum finis. q.1. a.3. f.10. 11.12.13.14.
Etiam bonitas creata illarum finis. q.1. a. 4. f.15.16.
Qualis finis. q.1. a.4. f.16.
Delectatio non satiat appetitum hominis. q.5. a.1. f.62.
DEUS objectum adæquatum beatitudinis. q.5. a.2. f.66.
DEUS qua ratione objectum beatitudinis. q.5. a.3. f.72.73.74.
Delectatio non constituit beatitudinem. q.6. a.1. f.81.82.
DEI visio, *vide*, visio.
DEUS videtur per speciem expressam. q.7. a.4. f.118.
Potest etiam videri per speciem impressam entitativè creatam. q.7. a.5. f.124.

E.

Effectus causæ finalis. q.2. a.4. f.29.
Essentia DEI, quà talis, & sola non objectum beatitudinis. q.5. a.3. f.72.
Expressa species DEI. q.7. a.4. f.118.

F.

Finis quid. q.1. a.1. f. 1. 2.3.
Est ultimus, non ultimus, objectivus, formalis. q. 1. a.1. f.3.
Finis sub quo respectu primum & ultimum. q.1. a.1. f.3
Finis discrepat à medio. q.1. a.1. f.4.5
Finis non bene definitur: *esse bonum propter quod appetuntur alia; ipsum verò non appetitur propter aliud.* q.1. a.1. f.6.
Propter finem agit homo, & agentia alia creata. q.1. a.2. f.7.
Quo modo agant propter finem. q.1. a.2 f.8.
Irrationalia tantùm materialiter agunt propter finem. q.1. a.2. f.8.
Actiones hominis indeliberatæ an, & quomodo propter finem. q.1. a.2. f.9.
Finis respectu actionum Divinarum est bonitas Divina. q.1. a.3. f.10.11.
In Personis Divinis an una sit finis alterius. q.1. a.3. f.12.
Finis operationum Divinarum etiam bonitas creata, & qualis finis. q.1. a.4. f.15.16
Finis non omnis movet voluntatem. q.1. a.4. f.17.
Finis est simul causa. q.2. a.1. f.19.
Finis quomodo simul principiū. q.2. a.1. f.20
Finis influit in effectus. q.2. a.1. f.20.
Finalis causa est, cujus gratiâ fiunt cætera. q.2. a.1. f.21.
Ratio causativa causæ finalis. q.2. a.3. f.24.
Non est cognitio bonitatis. q.2. a.3. f.25.
Cognitio bonitatis potest causare aliquando. q.2. a.3. f.27.
Causæ finalis effectus. q.2. a.4. f.29.
Datur causa finalis respectu operationum Divinarum ad extra. q.2. a.5. f.30.
Respectu illarum ad intra tantùm datur ratione nostra. q.2. a.5. f.31.
Quænā sit hæc causa finalis. q.2. a.5. f.31.32
Hominis causa finalis. q.2. a.6. f.32.
Finis ultimus hominis in communi. q.3. a.1. f.33.
Finis simpliciter ultimus respectu hominis datur. q.3. a.2. f.34.
Finis *qui* omniū rerū est idem, non tamen finis *quo*, qui soli creaturæ intellectuali proprius.
Intellectuali proprius. q.3. a.2. f.35.
Idem finis ultimus per se & formaliter omnium hominum. q.3. a.3. f.37.
Propter finem aliquem simpliciter ultimum operatur omnis homo. q.3. a.3. f.37.38.39.40.
Propter plures fines simpliciter ultimos simul & semel non potest operari homo. q.3. a.4. f.43.44.45.
Finis non satiativus, qua ratione tamen ultimus. q.3. a.4. f.47.

Finis ultimi possessio non habetur per solam visionem. q. 6. a. 4. f. 94. 95.

H.

Homo operatur propter finem. q. 1. a. 2. f. 7.
Hominis causa finalis. q. 2. a. 6. f. 32.
Hominis finis ultimi. q. 3. a. 1. f. 33. 34.
Omnium hominum idem finis ultimus per se & formaliter. q. 3. a. 3. f. 37.
Homo qua ratione semper operetur propter finem simpliciter ultimum. q. 3. a. 3. f. 37. 38. 39. 40.
Homo, etiam peccans, aliquo modo amans DEUM. q. 3. a. 3. f. 41.
Homo non potest operari propter plures fines simpliciter ultimos. q. 3. a. 4. f. 43. 44. 45.
Homo beatitudinis capax. q. 4. a. 1. f. 50.
Homo naturaliter appetit beatitudinem. q. 4. a. 2. f. 51.
Honor non satiat appetitum humanum. q. 5. a. 1. f. 61.

I.

Irrationalia tantùm materialiter agunt propter finem. q. 1. a. 2. f. 8.
Intellectualis creaturæ finis, *vide* homo.
Jocosæ etiam actiones humanæ propter finem ultimum. q. 3. a. 3. f. 40.
Intellectus creatus elevabilis ad visionem DEI sine lumine gloriæ. q. 7. a. 12. f. 110. 111. 112. 113.
Intellectus concurrit ad visionem DEI. q. 7. a. 3. f. 114. 115. 116. 118.
Intellectus, ut elevatus, concurrit. q. 7. a. 3. f. 117.
Impressa species DEI entitativè creata. q. 7. a. 5. f. 124.
Non implicat in visione beatifica. q. 7. a. 5. f. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131.

L.

Lumen gloriæ non simpliciter necessarium ad videndum DEUM. q. 7. a. 2. f. 107.
Lumen gloriæ non est totalis ratio videndi DEUM. q. 7. a. 3. f. 114. 115. 116.
Lumen gloriæ unà cum intellectu elevato concurrit ad visionem DEI. q. 7. a. 3. f. 114. 115. 116.

M.

Medium, quà medium, non habet rationem finis. q. 1. a. 1. f. 45.
Malum, quà malum, non appetibile. q. 2, a. 3. f. 26.
Verbum Mentis, seu species expressa DEI. q. 7. a. 4. f. 118.

P.

In Personis Divinis an una sit finis alterius. q. 1. a. 3. f. 12.
Peccaminosæ etiam actiones propter finem ultimum, seu beatitudinem. q. 3. a. 3. f. 40. 41.
Peccans aliquo modo amans DEUM. q. 3. a. 3. f. 41.
Peccans mortaliter constituit sibi finem ultimum in creatura moraliter tantùm. q. 3. a. 4. f. 46.
Potentia nec activa nec passiva ad visionem DEI datur naturaliter in homine. q. 4. a. 2. f. 54.
Pecunia non satiat appetitum humanum. q. 5. a. 1. f. 60.
Nec potentia & potestas. q. 5. a. 1. f. 61.
Prædicata DEI non pertinent omnia eodem modo ad objectum beatitudinis humanæ. q. 5. a. 2. f. 71.
Pax non est beatitudo formalis essentialis. q. 6. a. 3. f. 89.
Perpetuitas de essentia Beatitudinis, non verò perpetuitatis cognitio. q. 6, a. 5. f. 97. 99.

S.

Sanitas non satiat appetitum hominis. q. 5. a. 1. f. 62.
Sensibilia bona non satiant. q. 5. a. 1. f. 63. 64.
Species expressa DEI non implicat in visione beatifica. q. 7. a. 5. f. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130.

V.

Voluntas non potest appetere malum quà malum. q. 2. a. 3. f. 26.
Ultimus finis hominis, *vide* Finis.
Voluntas finita satiatur bono infinito, finitè tantùm possesso. q. 5. a. 2. f. 68. 69.
Visio increata non est beatitudo formalis essentialis. q. 6. a. 1. f. 79. 80.
Visio DEI creata beatitudo formalis essentialis. q. 6. a. 3. f. 86.
Ex parte voluntatis non consistit beatitudo formalis essentialis. q. 6. a. 3. f. 89. 90. 91
Visio beatifica non potest haberi virtute naturali. q. 7. a. 1. f. 102.
Illius naturaliter incapax creatura. q. 7. a. 1. f. 105.
Visio DEI simpliciter possibilis sine lumine gloriæ. q. 7. a. 2. f. 107. 108.
Verbum mentis, seu species expressa DEI. q. 7. a. 4. f. 118.
Visio beatifica, specificativè accepta, naturâ suâ incorruptibilis. q. 7. a. 6. f. 131.
Corruptibilis tamen extrinsecè. q. 7. a. 6. f. 132.
Implicat visio, quâ Beatus simul DEUM, & simul perpetuitatem suæ visionis videat. q. 7. a. 7. f. 135.

FINIS.